

'ในหลวง-สมเด็จพระย่า'

องค์ต้นแบบของพลกนิกร

จากความทรงจำของชายวัย 85 ปี

ยี่อนไปเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2538 เป็นวันที่ทวยราษฎร์ต้องเศร้าโศกเสียใจอย่างที่สุด เพราะเป็นวันเสด็จสวรรคตของสมเด็จพระศรีนคริน ทราบรมราชชนนี "สมเด็จพระย่า" อันเป็นที่รักยิ่งของปวงชนชาวไทย และในวันที่ 18 กรกฎาคมของทุกปี ถือเป็น "วันศรีนครินทร์" ซึ่งพลกนิกรชาวไทยต่างน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์

เพื่อรำลึกถึงพระองค์ มติชน ขอเสนอเรื่องราวดีๆ ซึ่งบันทึกไว้ในหนังสือ "หยุดความเลวที่...ใส่คำคุณ" ของ พ.อ.(พิเศษ)ทองคำ ศรีโยธิน ที่ได้บรรยายถึงความประทับใจที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงปฏิบัติต่อสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

ในหนังสือว่า...หลังงานพระบรมศพสมเด็จพระย่าเสร็จสิ้นลงแล้ว ราชเลขาฯของสมเด็จพระย่ามาแถลงในที่ประชุมต่อหน้าสื่อมวลชนว่า ก่อนสมเด็จพระย่าจะสิ้น พระชนม์ปีเศษ ตอนนั้นอายุ 93 ในหลวงเสด็จจากวังสวนจิตรไปวังสระปทุมตอนเย็นทุกวันไปทำไมครับ?

ไปกินข้าวกับแม่ ไปคุยกับแม่ ไปทำให้แม่ชุ่มชื่นหัวใจ พอเขาแถลงถึงตรงนี้ อาจารย์ตกตะลึงโอ้โฮ! ขนาดนี้เขี้ยวหรือในหลวงของเรา เสด็จไปกินข้าวมือเย็นกับแม่ สัปดาห์ละกี่วัน...ทราบไหมครับ?

5 วัน
มีใครบ้างครับ? ที่อยู่คนละบ้านกับแม่ แล้วไปกินข้าวกับแม่สัปดาห์ละ 5 วัน หายาก...

ในหลวงมีโครงการเป็นร้อยเป็นพันโครงการมีเวลาไปกินข้าวกับแม่สัปดาห์ละ 5 วัน พวกเรา ซี 7 ซี 8 ซี 9 ร้อยเอก พลตรี อธิบดี ปลัดกระทรวงไม่เคยไปกินข้าวกับแม่ บอกว่างานยุ่ง แม่บอกว่าให้พาไปกินข้าวหน่อย บอกว่าไม่มีเวลา จะไปตีกอล์ฟ

ทุกครั้งที่ไม่หลวงไปหาสมเด็จพระย่า ในหลวงต้องเข้าไปกราบที่ตัก แล้วสมเด็จพระย่าก็จะดึงตัวในหลวงเข้ามากอด กอดเสร็จก็หอมแก้ม

ตอนสมเด็จพระย่าหอมแก้มในหลวง อาจารย์คิดว่าแก้มในหลวงคงไม่หอมเท่าไร เพราะไม่ได้ใส่น้ำหอม

แต่ทำไมสมเด็จพระย่าหอมแล้วชื่นใจ เพราะท่านได้กลิ่นหอมจากหัวใจในหลวง

ขนาดนี้ จะรักแม่มากกว่าขนาดนี้ ตัวแม่เองคือสมเด็จพระย่า ไม่ได้เป็นเชื้อพระวงศ์ เป็นคนธรรมดาสามัญชน เป็นเด็กหญิงสงวนอยู่ เกิดหลังวัดดอนงค์เหมือนเด็กหญิงทั่วไป เหมือนพวกเราทุกคนในที่นี้

ในหลวงขณะ...เกิดมา เป็นพระองค์เจ้า เป็นลูกเจ้าฟ้า ปัจจุบันเป็นกษัตริย์ เป็นพระเจ้าแผ่นดินอยู่เหนือหัว

แม่อย่างนี้หาไม่ได้อีกแล้ว คนบางคน พอเป็นใหญ่เป็นโต ไม่กล้าไหว้แม่ เพราะแม่มาจากเบื้องต่ำ เป็นชาวนา เป็นลูกจ้าง ไม่เคารพแม่ ดูถูกแม่ แต่ในหลวงเกิดแม่ไว้เหนือหัว นี่แหละครับความหอม

นี่คือเหตุที่สมเด็จพระย่าหอมแก้มในหลวงทุกครั้ง ท่านหอมความดี หอมคุณธรรม หอมความกตัญญู

...มีอยู่เรื่องหนึ่งที่จำได้แม่น สมเด็จพระย่าเล่าว่า ตอนเรียนหนังสือที่สวิส ในหลวงยังเล็กอยู่ เข้ามาบอกว่า อยากได้รถจักรยาน เพื่อนๆ เขามีจักรยานกัน แม่บอกว่า ลูกอยากได้จักรยาน ลูกก็เก็บสตางค์ที่แม่ให้ไปกินที่โรงเรียนไว้สิเก็บมาหยอดกระปุกวันละเหรียญ สองเหรียญ พอได้มากพอ ก็เอาไปซื้อจักรยาน

พอถึงวังเป็นแม่ สมเด็จพระย่าก็บอกว่า "นี่ในหลวงแล้ว

เท่าไร?"
เสร็จแล้วสมเด็จพระย่าก็แถมให้ ส่วนที่แถมนะ มากกว่าเงินที่มีในกระปุกอีก มีเมตตาให้เงินลูก ให้ไม่ได้ให้เปล่า สอนลูกด้วย สอนให้ประหยัด สอนว่าอยากได้อะไร ต้องเริ่มจากตัวเรา คำสอนนั้นติดตัวในหลวงมาจนทุกวันนี้ เขามองว่าในสวนจิตรนี่...คนที่ประหยัดที่สุดคือในหลวง

ความหนึ่ง...หลวงไป...สมเด็จพระย่าไป...

เปิดประตู แอ็ด...ออกมา พยายามกำลังเข็นรถ สมเด็จพระย่าออกมารับลมผ่านหน้าห้องพอดี ในหลวงพอเห็นแม่ รีบออกจากห้องมาแย่งพยามาลเข็นรถ

มหาดเล็กกราบทูลว่า ไม่เป็นไร ไม่ต้องเข็น มีพยามาลเข็นให้อยู่แล้ว ในหลวงมีรับสั่งว่าแม่ของเรา ทำให้ต้องให้คนอื่นเข็น เราเข็นเองได้

นี่ขนาดเป็นพระเจ้าแผ่นดิน เป็นกษัตริย์ ยังมาเดินเข็นรถให้แม่ ยังมาป้อนข้าว ป้อนน้ำให้แม่ ป้อนยาให้แม่ ให้ความอบอุ่นแก่แม่ เลี้ยงหัวใจแม่ ยอดเยี่ยมจริง ๆ เห็นภาพนี้แล้วซาบซึ้ง...

...ในหลวงเฝ้าสมเด็จพระย่าอยู่จนถึงตี 4 ตี 5 เฝ้าเมื่ออยู่ทั้งคืน จับมือแม่ กอดแม่ ปรมนิบัติแม่ จนกระทั่ง "แม่หลับ..." จึงเสด็จกลับ

พอไปถึงวัง เขาโทรศัพท์มาแจ้งว่า สมเด็จพระย่าสิ้นพระชนม์ ในหลวงรีบเสด็จกลับไปศิริราช เห็นสมเด็จพระย่านอนหลับตาอยู่บนเตียง ในหลวงตรงเข้าไปคุกเข่า กราบลงที่หน้าอกแม่ พระพักตร์ในหลวงตรงกับหัวใจแม่

"ขอหอมหัวใจแม่เป็นครั้งสุดท้าย"

ซบหน้านึ่งอยู่นาน แล้วค่อยๆ เงยพระพักตร์ขึ้น น้ำพระเนตรไหลนอง

ต่อไปนี่...จะไม่มีแม่ให้หอมอีกแล้ว

เอามือกุมมือแม่ไว้ มือนั้นมูๆ ที่ไกวเปลี่ยนแหละที่ปั้นลูกจนได้เป็นกษัตริย์ เป็นที่รักของคนทั้งบ้านทั้งเมือง

ชีวิตลูก แม่ปั้น มองเห็นหัว บิกอยู่ที่ผมแม่ ในหลวงจับหัวค่อยๆ หัวผมให้แม่ หัว...หัว...หัว...หัว ให้ผมสวยที่สุด แต่งตัวให้แม่ ให้ผมสวยที่สุด ในวันสุดท้ายของแม่...

เป็นภาพที่ประทับใจตลอดมา เป็นสขยุด